

δεμοαζέλλα· κατά συνέπειαν πρέπει νὰ καθήσουν σ' τὸ τραπέζι· ἡ Ἑταιρία, μ' ὅλον τὸ θηλυκὸν της ὄνομα... καθαλιέρος· ὀφείλει νὰ σταυρώνη τὰς χεῖρας ἢ ἐὰν θέλῃ νὰ τὰς ἀπλώσῃ, νὰ ὑπηρετήσῃ τὰς ὑποθετικὰς δεμοαζέλλας της.

*
**

Τοιαύτην ἠκολούθουν λογικὴν.

Ἡ ἑταιρία δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποτιμῇ τοὺς ναύλους, οὐτε ν' αὐξήσῃ τοὺς πλόας, οὐτε νὰ βελτιώσῃ τὰ πλοῖά της, οὐτε ν' ἀγοράσῃ ἄλλα, διότι μπορεῖ ὁ ἕτερος τῶν συναγωνιζομένων νὰ ὑποκύψῃ, νὰ πέσῃ.

Ἀλλὰ τί γίνεται εἰς τὸν συναγωνισμόν;

Ὁ ἕνας σκουντᾷ τὸν ἄλλον.

Ὅποιος πέσῃ καὶ ὁποῖος σταθῇ.

Ἄν ὑπάρχῃ τόπος γιὰ ὅλους, θὰ σταθοῦν ὅλοι.

Ἄν δὲν ὑπάρχῃ, θὰ σταθοῦν οἱ δυνατότεροι.

*
**

Ἡμεῖς εἴμεθα καταγοητευμένοι ἀπὸ αὐτὸν τὸν συναγωνισμόν.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν νομιζομένησαν δύο Ἑταιρίαι, αἱ ὁποῖαι ἐξεμεταλλεύοντο τὴν αὐτὴν γραμμὴν καὶ συνηγωνίζοντο.

Ἦρχισαν ἀπὸ τὸ ἄλφα τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ ἐφθασαν εἰς τὸ ὦμέγα.

Πλοῖα μεγάλα.

Φαγητὰ καλλίτερα.

Ἀνάπαυσις πλείοτέρα.

Ναῦλος ὑποτιμημένος.

Ἀκόμη.

Ἀκόμη.

Ἀκόμη.

Φαγητὸν δωρεάν.

Ναῦλος δωρεάν.

Τσιγάρα ἀδῶνα, δωρεάν.

Χρήματα.

Κι' ἄλλα.

Κι' ἄλλα.

Ἔως οὗ ἡ μία ἐκρέπαρε.

Τὸ δημόσιον ὡς τόσο ὠφελήθηκε σ' αὐτὴν τὴν πάλιν καὶ ἡ ἀπομείνασα Ἑταιρία δὲν ἐπανήλθεν ὅπως διόλου εἰς τὰς πρώτας τιμὰς της.

Λέτε νὰ ἐπαναληφθῇ ἐδῶ τὸ παιγνίδι αὐτό;

Δὲν ξεύρομεν τί θὰ γίνῃ, τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι ἡ Ἑταιρία ὑπετίμησε τοὺς ναύλους της **κατὰ 40 τοὺς 00**, ἐδιπλασίασε τὰς προσεγγίσεις της καὶ τὴν τέως ψυχρότητα πρὸς αὐτὴν τοῦ δημοσίου κατάρθωσε νὰ μεταβάλλῃ εἰς συμπάθειαν καὶ ἐμπιστοσύνην.

Εὐχόμεθα τὸν δρόμον αὐτὸν νὰ τὸν ἐξακολουθήσῃ πάντοτε, διότι ἡ συγκοινωνία χρῆζει πολλῶν ἐπὶ βελτιώσεων πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς τῆς ἑταιρίας.

ΥΦΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

Ἡ διαδήλωσις εἶναι παρμὸς τῆς ἐθνικῆς βίβης.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Δὲν ξεύρομεν τίς θὰ στεφανώσῃ τὸν Κουμουνδούρον ἐπανερχόμενον ἐκ τῶν λουτρῶν του, ἀλλ' ὁ Ῥοντήρης τοῦ κ. Δεληγιάννη καὶ ὁ Κρέμος τοῦ κ. Τρικούπη θὰ λησμονηθῶσιν ἀπέναντι τοῦ κ. Κατσανδρῆ (ὃς ὑποθέσωμεν ὅτι θὰ εἶναι αὐτός) τοῦ Ἀλεξάνδρου Κουμουνδούρου. Ἐξ ἐκείνων ὁ εἰς εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ τὸ Βερολῖνον (ἰδρώτες καὶ δάκρυα), ὁ ἄλλος τὸ Μεσολόγγι (τρεξίματα καὶ ἐπισκέψεις), ἀλλ' ὁ Κουμουνδούρος τί ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ εἰμὴ τὰ **μπάνια** του, τὰ ὁποῖα ἔκαμε τακτικώτατα ὡς ρευματικός;

Μ' ὅλην τὴν εἰς τὸ ἄστρον καὶ τὴν μωρίαν τοῦ Ῥωμαίου πεποίθησιν του ὁ εὐφυὴς Μεσσηνίος δὲν πιστεύομεν νὰ ἐφαντάσθῃ ποτε ὅτι θὰ ἐστεφανούτο καὶ ὡς ἀναδυόμενος Ἀλέξανδρος.

Εὐρὼν τίς φίλος τὸν κ. Κρέμον καθ' ὁδόν:

— Ἀκόμα χωρὶς θέσιν;

— Ἀκόμα.

— Μὴ χάνεσαι! δὲν ἔχεις τὸ χειρόγραφον τοῦ πρὸς τὸν Τρικούπην λόγου σου; Ἐντὸς ὀλίγου μᾶς ἔρχεται ὁ κύρ Ἀλέξανδρος, ἄλλαξε τ' ὄνομα καὶ κατ' ἔξιν θὰ γίνῃ.

Ἡ κρίσις μας περὶ τοῦ «Αἰῶνος»:

Τὰ αὐτὰ στοιχεῖα, τὰ αὐτὰ ἄρθρα, αἱ αὐταὶ εἰδήσεις, τὰ αὐτὰ τηλεγραφήματα, ὅσα καὶ κατὰ τὸ 1874. Ὑποθέτομεν ὅτι ἀνατυποῦνται τὰ παλαιὰ φύλλα.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς τῶν Γάλλων τὸ γραφεῖον τοῦ **Τηλεγράφου** ἦτο ἐξαιρετικῶς φωταγωγημένον. Ὑποθέτομεν ὅτι ὁ κ. Γρεβὺ θὰ εἰδοποιήθῃ περὶ τούτου ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου. Κάτου κάτου δὲ τῆς ἐπιστολῆς, ὡς τὰ γραβῖδια τὰ ὁποῖα πωλοῦν εἰς τὰς ἑδοὺς μυρωδικὰ, σαπωνία, μαστίχας, εἰς τὸ τέλος μὲ φωνὴν βαθυφώνου προσθέτουν: Κυττάζω καὶ μοίραις, ὁ κ. Σιβιτανίδης θὰ προσθέσῃ: Εἶμαι καὶ μεσίτης φυσικῶν.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Κυρία καὶ ὑπηρετρια.

Κυρία. Μαρία κάμε μου ἓνα καφὲν φρέσκο.

Μαρία. Ἀμέσως κυρία.

Κυρία. Μαρία διατί ὁ καφὲς εἶναι μπούζι;

Μαρία. Κυρία μοῦ εἰπῆτε ἓνα καφὲ φρέσκο.

Κυρία. Δοιπόν;

Μαρία. Ἐβαλο πάγο.

— Βρὲ ἀδελφε, πῶς γυρνᾷς χωρὶς ὀμβρέλλα μὲς τὸν ἥλιο;

— Δὲν βλέπεις;

Καὶ δεκνύει τοὺς κροτάφους του.

— ὦ! διάβολε, ἐσὺ ἄσπριτε, βλέπω ἀπὸ τώρα 'ς τὰ καλά.

— Καὶ γι' αὐτὸ ἐκτίθεμαι 'ς τὸν ἥλιο γιὰ νὰ μαυρίσω λιγάκι.